

NAŠE OBČESTVO

Ljubljana – Sv. Trojica
Leto XXXIV – 4/2013

Papež Frančišek

Papež Frančišek je v Cerkev in v svetovne odnose res prinesel nekaj novega: svež veter evangeljske preproščine, ki je privlačna in nagovarja vsakega človeka.

Neka žena mi je rekla: »Prej sem papeža spoštovala, a kakšnega posebnega odnosa do njega nisem imela. Zdaj pa lahko rečem, da ga imam rada.«

“Rimski škof”, kakor se je sam imenoval v prvem govoru, nas vsak dan preseneča s svojimi dejanji: sam je poravnal stroške za bivanje v

Domu sv. Marte; v Vatikan se ni želel peljati s posebnim avtomobilom, ampak skupaj z drugimi kardinali; ko sta se srečala z nekdanjim papežem Benediktom, ni želel klečati na posebnem klečalniku, ampak je pokleknil skupaj z nji: »Saj sva brata ...«; še nekaj časa bo bival v Domu sv. Marte; sam je telefoniral v Buenos Aires prodajalcu časopisov in odpovedal obisk pri zobozdravniku, sam je poklical generalnega predstojnika Družbe Jezusove, da bi se mu zahvalil za čestitke ...

Neka Bogu posvečena duša je v svoji molitvi izrazila razpoloženje vseh nas: »Papež Frančišek, molimo zate. Za Cerkev, za svet in za vse nas si velik dar, dar upanja. Hvala ti, ker si zame prelep zgled Božje ljubezni in preprostosti.«

župnik Dragan

Cvetna nedelja v Rimu

Papež Frančišek je na cvetno nedeljo na Trgu sv. Petra v Rimu vodil bogoslužje. Iz njegove pridige nekaj odlomkov ...

[...] Jezus je Bog, toda ponižal se je, da bi hodil z nami. Naš prijatelj je, naš brat. Sedaj nas osvetljuje na poti in tako smo ga danes sprejeli. Smo pri prvi besedi: **veselje!** Nikoli ne bodite žalostni moške in žene; kristjan to nikoli ne more biti! Nikoli ne pustite, da vas prevzame malodušnost! Saj se naše veselje ne poraja iz posedovanja obilice stvari, temveč se porodi iz tega, ker smo srečali Osebo: Jezusa med nami, in iz tega, ker vemo, da z Njim nismo nikoli sami, tudi v težkih trenutkih, tudi ko se pot življenja sooča s težavami in ovirami, ki se zdijo nepremostljive in ki jih ni malo. V tem trenutku pride sovražnik, pride hudič, večkrat preoblečen v angela ter nas zahrbtno nagovarja. Ne poslušajte ga! Hodimo za Jezusom! Mi spremljamo Jezusa, hodimo za Jezusom, predvsem pa vemo, da nas On spremlja, nas vzame na ramena. V tem je naše veselje, naše upanje, ki ga moramo prinašati v ta naš svet. Prosim vas, nikar si ne pustite ukrasti upanja, Ne pustite si ukrasti upanja! Tistega, ki nam ga Jezus daje [...]

Jezus ne vstopa v sveto mesto, da bi ga sprejeli s častmi, s katerimi sprejemajo zemeljske kralje, tiste, ki imajo oblast, nadvlado. Vstopa zato, da bo prebičan, zasramovan, razžaljen, kakor to naznanja Izaija v prvem berilu (prim. Iz 50,6), vstopa, da bo

prejel trnovo krono, palico, škrlatni plašč. Njegovemu kraljevanju se bodo posmehovali, vstopa, da se bo z lesom obložen povzpел na Kalvarijo. In tu je druga beseda: **križ.** Jezus vstopa v Jeruzalem, da bo umrl na križu. In ravno tu zasveti biti kralj po Božje. Njegov kraljevski prestol je les križa. Mislim na to, kar je rekel Benedikt XVI. kardinalom: »Vi ste knezi, toda križanega kralja. To je Jezusov prestol.« ...

Zakaj križ? Zato, ker Jezus sprejme nase zlo, umazanijo, greh sveta, tudi naš greh in ga umije, umije ga s svojo krvjo, z usmiljenjem, z Božjo ljubeznijo. Zazrimo se naokoli: koliko ran povzroči zlo človeštvu: vojne, nasilja, ekonomski spori, ki prizadenejo najslabotnejšega, nadalje hlepenje po denarju, ki ga nihče ne more vzeti s seboj. (Moja babica je nam otrokom govorila: potni prt nima žepov.) Ljubezen do denarja, oblast, korupcija, ločitve, zločini proti človeškemu življenju, proti stvarstvu. In tudi, vsak to dobro ve in pozna, naši osebni grehi, pomanjkanje ljubezni, spoštovanja

do Boga, do bližnjega ter do vsega stvarstva. Jezus na križu čuti vso težo zla, ki ga premaga z močjo Božje ljubezni, ga premaga s svojim vstajenjem. To je dobro, ki nam ga je Jezus vsem nam storil na prestolu križa. Kristusov križ, objekt ljubeznije, ne vodi v žalost, temveč v veselje, v veselje, da smo zveličani, ter da storimo vsaj malo od tega, kar je On storil na dan svoje smrti [...]

Danes so na tem trgu številni mladi, saj je cvetna nedelja že osemindvajset let svetovni dan mladih! Pogledajte, tretja beseda: **mladi**. Dragi mladi, videl sem vas v procesiji, ko ste prihajali in si predstavljam, kako praznujete okoli Jezusa, mahate z oljčnimi vejami. Predstavljam si, kako kličete njegovo ime in izražate svoje veselje, da ste z njim! Pri praznovanju vere prispevate pomemben delež. Prinašate veselje vere ter nam pravite, da moramo živeti vero z mladostnim srcem, vedno, z mladostnim srcem tudi pri sedemdesetih, pri osemdesetih. Mladostno srce! S Kristusom se srce nikoli ne postara! Toda vsi vemo in tudi vi dobro veste, da je Kralj, za katerim hodimo in ki nas spremlja, nekaj zelo posebnega: je Kralj, ki ljubi vse do križa ter nas uči

služiti in ljubiti. Vi se ne sramujete njegovega Križa! Še več, objemate ga, saj ste razumeli, da je v darovanju samega sebe in ko gremo iz sebe, resnično veselje in da je Bog z ljubeznijo premagal zlo. Vi nosite romarski Križ po vseh celinah, po cestah sveta! Nosite ga, saj s tem odgovarjate na Jezusovo povabilo: »*Pojdite in naredite vse narode za moje učence*« (prim. Mt 28,19), ki je tudi tema letošnjega dneva mladih. Nosite ga, da vsem poročete, kako je Jezus na križu porušil zid sovraštva, ki ločuje ljudi, ljudstva in je prinesel spravo in mir. Dragi prijatelji, tudi jaz bom od danes z vami stopil na pot, po poti blaženega Janeza Pavla II. in Benedikta XVI. Še malo in bo tu naslednji del tega velikega romanja Križa. Z veseljem se oziram na julij v Riu de Janeiro. Dobimo se v tem velikem brazilskem mestu. Dobro se pripravite, predvsem se v vaših skupnostih duhovno pripravite, da bo to srečanje znamenje vere za ves svet. Mladi morajo reči svetu, dobro je hoditi za Jezusom, dobro je iti z Jezusom, Jezusovo sporočilo je dobro, dobro je iti ven iz samega sebe, iz obrobja sveta ter bivanja, da prinašamo Jezusa! [...]

Obletnica ustanovitve župnije

V torek, 19. marca, smo obhajali 47. obletnico ustanovitve župnije.

Zato smo se v sredo, 20. marca, zbrali v dvorani uršulinskega Kulturnega centra na predavanju umetnostnega zgodovinarja dr. Ferdinanda Šerbelja. Občudovali smo podobe križevega pota slovenskega slikarja An-

tona Cebeja iz cerkve v Ajdovščini (naslikal jih je okoli leta 1770) in se sprehajali po zgodovini te pobožnosti. Predavatelj je znal oboje izredno globoko povezovati z vsebino te molitve, tako da je bil tisti večer za vse, ki smo bili navzoči, resnična duhovna poglobitev.

Koledar za april

1. 4. *velikonočni ponedeljek*, svete maše ob 10.00 in 18.00;
3. 4., *sreda*, ob 19.00 seja tajništva **župnijskega sveta**;
5. 4., *petek*, pri **Sv. Jožefu** molitvena skupina za ljudi z duševnimi boleznimi in težavami;
6. 4., *sobota*, ob 14.15 maša **za žene z rakom**;
17. 4., *sreda*, ob 19.30 **sedmi koncert Sakralnega abonmaja**: zbor **Ipavska** bo izvajal sakralne skladbe Marca Sofianopula in Ambroža Čopija;
18. 4., *četrtek*, ob 19.00 v dvorani Kulturnega centra **predstava Gregorja Čušina** za naslovom **Vera levega razbojnika**;
21. 4., *nedelja Dobrega pastirja*, dan molitve **za duhovne poklice**;
- ob 14.15 **binkoštna dvorana**: molitev z Marijo;
23. 4., *torek*, ob 17.00 sveta **maša na Ljubljanskem gradu** ob godu sv. Jurija.

Velikonočno voščilo našega nadškofa

»Pepelni dan ni dan več tvoj, tvoj je vstajenja dan!« Pesnik Gregorčič je s temi pesniškimi besedami mislil na vstajenje slovenskega naroda, toda v še globljem pomenu velja to za vsakega človeka in še posebej za kristjane, ki smo na sporočilo o Jezusovem vstajenju postavili vso svojo vero in vse svoje življenje.

Verjamemo, da bomo enkrat dokončno vstali, tako dokončno, da ne bo več nevarnosti za ponoven padec ali celo propad. V tem življenju sicer padamo vsi. Na najrazličnejše načine doživljamo neuspehe in nesreče, motimo se, delamo napake in grešimo. A to ni najhujše, če le imamo pogum vstati, se spremeniti in iti naprej.

Ta pogum potrebujemo vedno, posebno pa še v takih časih, kot so naši, zato vam ga tudi iz srca voščim za letošnje velikonočne praznike. Še posebej mislim na osamljene in tiste, ki ste daleč od svojih in jih na praznične dni še bolj pogrešate. Mislim na bolnike in invalide, na tiste, ki ste v stiskah ali strahu pred jutrišnjim dnem, ki ste morali pretrpeti hude izgube, neuspehe in razočaranja. Želim vam velikonočnega zaupanja in volje, ki se ne sprijazni z nobenim padcem, ker veruje, da je za velikim petkom zasijalo svetlo velikonočno jutro. Torej: vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

+ Anton Stres

Pisarna je odprta: pon, tor, čet in pet 10-11, pet 16-17.

Župnijska karitas: tor 16.30-17.30, pogovor o težavah: pon 10.30.

NAŠE OBČESTVO - izdaja župnija Ljubljana - Sv. Trojica, Slovenska cesta 21, 1000 Ljubljana. Odgovarja Dragan Adam, župnik; e-pošta: dragan.adam@rkc.si; zupnija.lj-sv.trojica@rkc.si; spletna stran: <http://zupnija-lj-sv-trojica.rkc.si/>.

TRR: Raiffeisen banka 24200-9004606638, župnijski telefon: 01/252-48-64.